

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, trebuie interpretat articolul 176 din Directiva 2006/112 în sensul că un stat membru care ar vrea să se prevaleze de posibilitatea de a exclude anumite bunuri și servicii de la dreptul de deducere și care a definit categoriile de cheltuieli după cum urmează: exceptând cazurile prevăzute la articolul 70 alineatul 3 din Legea bulgară privind taxa pe valoarea adăugată, bunurile sau serviciile sunt utilizate în scopul unor operațiuni gratuite sau în scopul altor activități decât activitatea economică a persoanei impozabile, a îndeplinit condiția care impune desemnarea unei categorii de bunuri și de servicii suficient definite, și anume definirea în raport cu natura lor?
4. În funcție de răspunsul la a treia întrebare, având în vedere articolele 168 și 173 din Directiva 2006/112, în ce sens trebuie interpretată destinația (utilizarea actuală sau viitoare) bunurilor sau a serviciilor dobândite de persoana impozabilă: în calitate de condiție pentru nașterea dreptului de deducere sau ca temei pentru regularizarea sumei deduse?
5. În cazul în care destinația (utilizarea) trebuie considerată un temei pentru regularizarea sumei deduse, cum trebuie interpretată prevederea de la articolul 173 din Directiva 2006/112: sunt posibile regularizări și în cazurile în care bunurile și serviciile sunt utilizate inițial pentru o activitate neimpozabilă sau nu sunt utilizate deloc după ce au fost achiziționate, însă stau la dispoziția societății și sunt incluse în activitatea impozabilă a persoanei în cauză într-o perioadă de impozitare ulterioară momentului achiziției?
6. În cazul în care articolul 173 din Directiva 2006/112 ar trebui interpretat în sensul că regularizarea prevăzută vizează și cazurile în care bunurile și serviciile sunt utilizate inițial pentru o activitate neimpozabilă sau nu sunt utilizate deloc după ce au fost achiziționate, însă ulterior sunt incluse în activitatea impozabilă a persoanei în cauză, trebuie să considerăm că, având în vedere limitarea prevăzută la articolul 70 alineatul 1 punctul 2 din Legea privind TVA-ul și împrejurarea că, în conformitate cu articolul 79 alineatele 1 și 2 din legea menționată, regularizările pot fi efectuate doar în cazurile în care bunurile a căror utilizare inițială îndeplinea condițiile pentru acordarea dreptului de deducere sunt utilizate ulterior într-un mod care nu mai îndeplinește aceste condiții, statul membru și-a îndeplinit obligația de a defini dreptul tuturor persoanelor impozabile la deducerea impozitului în modul cel mai credibil și echitabil?
7. În funcție de răspunsul la întrebările precedente, trebuie să considerăm că, în conformitate cu regimul de limitare a dreptului de deducere a TVA-ului și de rectificarea valorii TVA-ului care urmează a fi dedus prevăzut de Legea bulgară privind taxa pe valoarea adăugată, în împrejurări similare celor din acțiunea principală și având în vedere articolul 168 din Directiva 2006/112, o persoană impozabilă înregistrată beneficiază de deducerea TVA-ului pentru bunurile

și serviciile care i-au fost livrate, respectiv prestate de o altă persoană impozabilă în perioada de impozitare în care acestea i-au fost furnizate, respectiv prestate și în care impozitul a devenit exigibil?

**Acțiune introdusă la 4 martie 2011 — Comisia Europeană/
Republica Franceză**

(Cauza C-119/11)

(2011/C 145/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Dintilhac și C. Soulay, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin aplicarea, începând cu 1 ianuarie 2007, a cotei de TVA de 2,10 % pentru veniturile realizate din biletele de intrare la primele reprezentații ale unor concerte care se desfășoară în localuri în care în mod facultativ se oferă consumație în timpul spectacolului, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 99 și 110 din Directiva TVA (!);

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, Comisia impută pârâtei aplicarea, începând cu 1 ianuarie 2007, a unei cote de TVA de 2,10 % pentru veniturile realizate din biletele de intrare la primele reprezentații ale unor concerte care se desfășoară în localuri în care în mod facultativ se oferă consumație în timpul spectacolului, în locul cotei anterioare de 5,5 %.

Reclamanta invocă faptul că, în temeiul articolului 110 din Directiva TVA, statele membre care, la 1 ianuarie 1991, aplicau cote reduse de TVA inferioare valorii minime de 5 %, pot continua să aplice cotele reduse respective. Totuși, acest articol nu poate autoriza statele membre să introducă noi derogări sau să extindă domeniul de aplicare al derogărilor

existente la 1 ianuarie 1991, după ce au redus domeniul de aplicare ulterior acestei date. Or, tocmai aceasta este situația în speță, întrucât pârâta a redus, începând cu 1 ianuarie 1997, domeniul de aplicare al derogării care exista la 1 ianuarie 1991 în materie de cotă redusă de TVA și a exclus în mod expres de la acest beneficiu veniturile din primele reprezentării provenite din vânzarea de bilete „care dau exclusiv dreptul de acces la concerte care se desfășoară în localuri în care în mod facultativ se oferă consumație în timpul spectacolului”. Așadar, prin extinderea domeniului de aplicare al unei derogări de la directivă, Republica Franceză ar încălca obiectivele acesteia din urmă.

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) la 7 martie 2011 — Procedură penală împotriva lui Yeboah Kwadwo

(Cauza C-120/11)

(2011/C 145/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Partea din acțiunea principală

Yeboah Kwadwo

Întrebarea preliminară

În lumina principiilor cooperării loiale, efectului util al directivelor, proporționalității și eficacității măsurilor coercitive privind returnarea străinului aflat în situație de ședere ilegală, articolele 2, 15 și 16 din Directiva 2008/115/CE (¹) exclud posibilitatea incriminării și sancționării — cu pedeapsa închisorii de până la patru ani în cazul nerespectării primului ordin de returnare și cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani pentru nerespectarea ordinelor ulterioare ale Questore — a străinului aflat în situație de ședere ilegală, ca urmare a simplei nerespectări a deciziei de expulzare și a ordinului de returnare emis de autoritatea administrativă?

(¹) JO L 348, p. 98.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 9 martie 2011 — A Oy

(Cauza C-123/11)

(2011/C 145/24)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: A Oy

Celelalte părți în proces: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Întrebările preliminare

1. Articolele 49 TFUE și 54 TFUE impun ca o societate beneficiară să poată deduce, în cadrul impozitării, pierderile înregistrate în anii care au precedat fuziunea de o societate care fuzionează cu aceasta, ce și-a avut sediul într-un alt stat membru pe teritoriul căreia și-a desfășurat activitatea din care au rezultat pierderile, în cazul în care societatea beneficiară nu mai are un sediu permanent în statul de stabilire al societății absorbite și în cazul în care, în temeiul legislației naționale, societatea beneficiară poate să deducă pierderile suferite de societatea absorbită, doar dacă aceasta își are sediul pe teritoriul național sau dacă pierderile au rezultat la sediul permanent situat în acest stat?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolele 49 TFUE și 54 TFUE prezintă relevanță pentru problema dacă valoarea pierderii deductibile trebuie calculată în conformitate cu legislația fiscală a statului în care își are sediul societatea beneficiară sau dacă ar trebui considerate pierderi deductibile pierderile constatate în statul de stabilire al societății absorbite, în temeiul dreptului acestui stat?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna la 14 martie 2011 — Provalinvest Ltd/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto”

(Cauza C-129/11)

(2011/C 145/25)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad — Varna